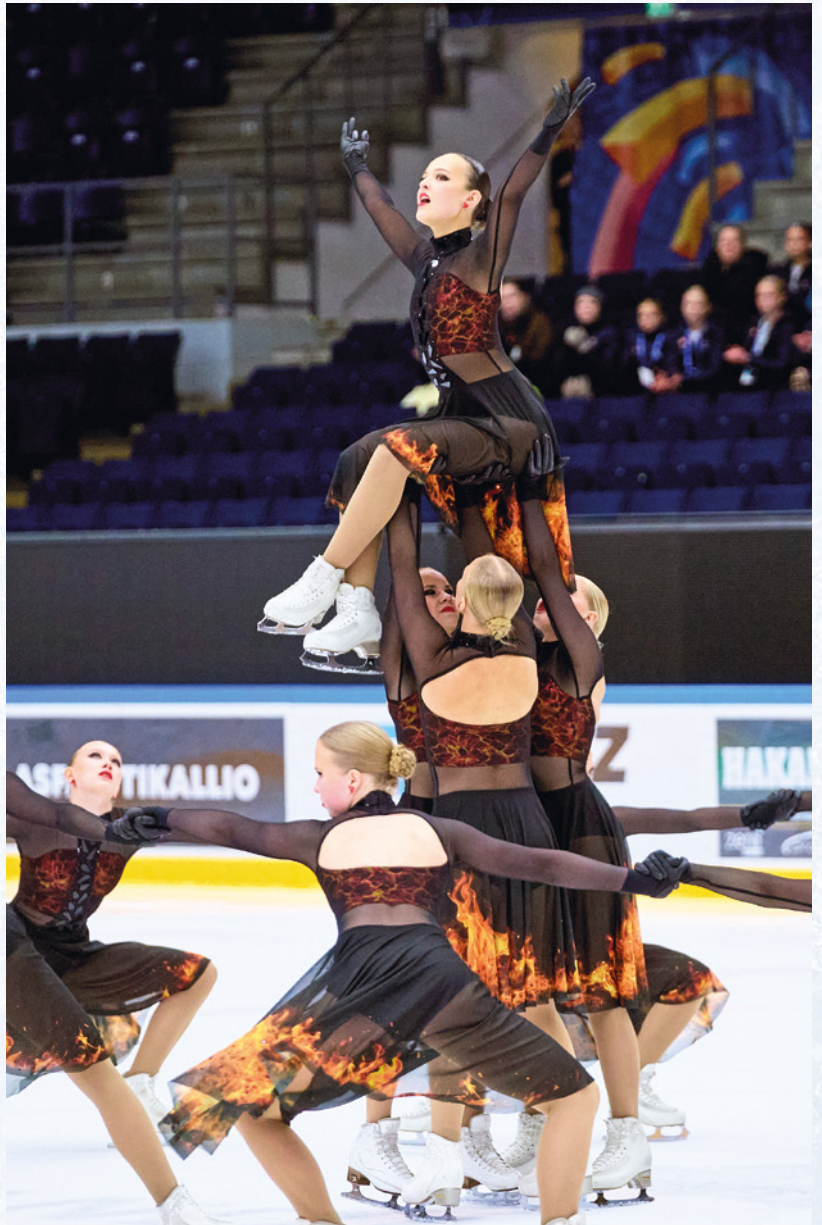

TAPPARALAINEN

2026

YHTEISTYÖSSÄ: **LIIKE ON LÄÄKE**

TAPPARAN MAALIVAHTIPOLKU RAKENTUU LUISTELUSTA, PELINLUVUSTA JA ILOSTA

TEKSTI: Tero Aalto, KUVA: Tappara

Tampereella on pitkään puhuttu huippumaalivahtien puutteesta. Tapparassa tähän haasteeseen vastataan nyt pitkäjänteisellä juniorityöllä, jossa korostuvat luistelu, torjuntataidot ja pelin ymmärtäminen – mutta ennen kaikkea innostus ja oma palo.

Tapparan junioripuolella maalivahtivalmennuksesta vastaava **Niko Mäki** palasi viime keväänä Tampereelle viiden Rovaniemellä vietetyn vuoden jälkeen. Siellä hän opiskeli liikunnanohjaajaksi valmennukseen erikoistuen, toimi maalivahtikoordinaattorina pääosin U16–U18-ikäluokkien parissa sekä Jääkiekkoliiton Lapin alueen maalivahtikouluttajana.

– On ollut mukava ensimmäinen vuosi Tapparassa, jossa itsekin pelasi C-junioriksi saakka, Mäki kertoo.

Tällä hetkellä Mäki vastaa Tapparassa U11–U15-ikäluokkien maalivahtivalmennuksesta ja toimii linkkinä nuoremman pää- ja kilpapuolen välillä. Seurassa pyritään yhtenäistämään maalivahtivalmennuksen linjauksia kaikkiin ikäluokkiin. Tapparassa tavoitteena on, että samanlainen pelitapa ja ajattelumalli näkyy kaikissa ikäluokissa.

– Jos ulkopuolinen katsoisi U14- ja U18-maalivahtia, pelissä pitäisi näkyä samoja pelaamisen rakenteita. Myös valmentajien täytyy puhua samaa kieltä, Mäki selvittää.

Viime vuosina Tapparan omasta junioriputkesta ei ole noussut huippumaalivahteja. Se ei silti kerro huonosta juniorityöstä, sillä huippuyksilöksi kasvaminen ja kehittyminen vaatii aina tietynlaista onneakin, että lahjakkaimmat juniorit ajautuisivat maalivahdiksi. Mäki on ollut Tapparassa nyt vasta vuoden, mutta näkee että kehitettävää on ollut etenkin lapsi- ja juniorivaiheen linjauksien yhteneväisyydessä ja ikäluokkien maalivahtivalmentajien yhteistyössä sekä lisäksi arjen vaatimustason ylläpitämisessä.

– Meidän täytyy pystyä tarjoamaan kaikille maalivahdeille oikeat työkalut. Sitä kautta ne kaikkein lahjakkaimmatkin saadaan nostettua aina seuraavalle tasolle, Mäki sanoo.

Luistelun ja torjuntataidosten kautta pelinlukemiseen

Nuorimmissa ikäluokissa painopiste on täysin perustaidoissa. Vanha iskulause on, että maalivahdin pitää olla joukkueen paras luistelija. Se auttaa sitten kaikessa muussakin maalivahdin tekemisessä.

– Luistelusta ja liikkumisesta lähdetään liikkeelle, mutta paljon opetellaan tietysti myös torjuntatekniikoita

ilon ja leikin kautta. Kiekkojen torjuminen on kuitenkin se maalivahdille hauskin asia, ja se pitää säilyttää mukana, Mäki painottaa.

Hänen mukaansa torjuntataidot ovat kehityskohde koko suomalaisessa jääkiekossa.

– Maalivahtipeli on mennyt pitkään peittämisen suuntaan. Nyt halutaan takaisin torjuntataitoihin, luovuuteen ja pelirokuteen. Kiekko pitää ottaa kiinni keinolla millä hyvänsä.

– Iän myötä mukaan tulee yhä enemmän pelin ymmärtämistä ja havainnointia.

– 12–13-vuotiaista alkaen opetellaan tunnistamaan tilanteita: mistä maalintekouhka tulee, missä on vapaa pelaaja ja milloin pitää tehdä erilaisia ratkaisuja. Se on nykymaalivahdille äärimmäisen tärkeä taito.

Myös aktiivinen mailapelaaminen ja yhteistyö maalivahdin ja pakien välillä on yhä tärkeämmässä roolissa.

– Iso trendi mitä me valmennuksessa yritetään tuoda meidän maalivahdeille, on aktiivisuus niin luistelussa kuin muutenkin, oltaisiin terällä vahvoja eikä välttämättä niin sanotusti ihan hirveästi kontattaisi siellä jäissä, Mäki valottaa.

Maalivahdit tarvitsevat pelejä

Joukkueharjoitukset eivät Mäen mukaan yksin riitä maalivahtien kehittämiseen, minkä vuoksi erilliset maalivahtijäät ovat keskeisessä roolissa.

– Me jaetaan ne kolmeen osaan: liikkuminen, torjuntatekniikka ja pelitilanneharjoitukset. Kaikki tukee samaa teemaa, jotta opitut asiat siirtyvät oikeisiin tilanteisiin.

Lisäksi joukkueharjoitusten alussa varataan aikaa maalivahtien omalle taitoharjoittelulle, ja vanhemmissa ikäluokissa palautetta annetaan yhä enemmän havainnoinnin ja keskustelun kautta.

– Pelissä kukaan ei anna ohjeita korvanappiin. Maalivahdin täytyy oppia ajattelemaan itse.

Sitä päästäänkin isoon haasteeseen saada kaikille maalivahdeille myös riittävästi peliaikaa. Viime kädessä kuitenkin juuri se peli kehittää ja tuo käytäntöön kaiken sen,

mitä treeneissä on harjoiteltu. Tappara on vahva seura alueella, eikä kaikissa sarjapeleissä ole välttämättä riittävästi vastusta, että maalivahti joutuisi pelissä oikeasti töihin.

– Siinä on oma työsarkansa, että löydetään maalivahdeille oikeanlaisia pelejä ja että saadaan niitä pelejä kaikille riittävästi. Peluutuslistojen avulla pysytellään kärryillä siitä, että kuka pelaa ja kuinka paljon niitä pelejä tulee, Mäki sanoo.

– Pelimäärät pyritään pitämään tasaisena, mutta tietysti mitä vanhempia ikäluokkia kohti mennään, niin yhdessä joukkueiden valmennuksen kanssa voidaan vähän jo katsoa, että kuka pelaa minkäkin pelin.

Urheilullisuus ratkaisee – ei koko

Vaikka varsinkin jääkiekon korkeimmalla tasolla NHL:ssä pitkäaikainen trendi on korostanut maalivahtien isoa kokoa, Niko Mäki korostaa, ettei juniorivaiheessa fyysinen koko ole millään lailla ratkaiseva tekijä.

– Sellaisella ei ole väliä, vaan innokkuus ja halu kehittyä ovat paljon suurempia asioita. Jos maalivahti on pienempi, löydetään keinot kompensoida sitä liikkumisella, pelinluvulla ja sijoittumisella.

Lasten ja nuorten omatoiminen liikkuminen on lähes aina avainasemassa tekemässä heistä parempia urheilijoita. Sen ei tarvitse olla millään tavalla tavoitteellista harjoittelemista, vaan hauskanpitoa liikunnan parissa. Monipuolinen tekeminen kehittää maalivahtipelissäkin tarvittavia taitoja ihan huomattakin, Mäki sanoo.

– Kaikki maila- ja pallopelit, kuten sulkapallo, tennis ja padel, kehittävät silmä-käsikoordinaatiota. Pallopelit opettavat pelinlukua tavalla, jota on vaikea muuten harjoitella.

Lisäksi esiin nousevat liikkuvuus, kehonhallinta ja perusasiat. Vahva keskivartalo auttaa maalivahdeita vaadittavissa akrobaattisissakin liikkeissä, ja venyttely ja kehonhuolto ehkäisevät loukkaantumisia

– Ja tietysti uni, ravinto ja palautuminen ovat äärimmäisen tärkeitä, varsinkin murrosiässä. Jos ne eivät ole kunnossa, kehitys hidastuu heti.

Maalivahdiksi riittää halukkaita

Joskus takavuosina tolppien väliin on tarvinnut puolipakottaakin poikia, mutta sellaiseen ei todellakaan ole nykyisin tarvetta. Tapparan liigajoukkueessa on erinomaisia esikuvia, jotka innostavat lapsia maalivahtipuolelle paitsi torjuntajensa myös komeiden maskien ja muiden varusteidenkin kautta.

Kuten Niko Mäen U11–U15-ikäluokkien kaikkiaan 32 maalivahtia kertovat, Tapparan junioripuolella maalivahteja riittää. Vielä pienemmässä päässä esimerkiksi U9 on ikäluokka, jossa on paljon innokkaita maalivahteja, joista moni käy jo mukana erillisillä maalivahtijäilläkin.

– Tosi hienoa, että meillä on paljon halukkaita ja innostuneita maalivahteja. Tärkeintä on, että saadaan pidettyä kipinä yllä ja tuettua sisäistä motivaatiota. Meidän tehtävä on heittää bensaa liekkeihin, Mäki tiivistää. ●

Tapparan Veikko Saikkonen U18 SM-sarjan paras maalivahti. Valinta toinen kausi peräkkäin Tapparalle koska edellisellä kaudella saman palkinnon pokkasi Tapparan William Gammals.

24h

EMME SULJE ENÄÄ IKINÄ!

K CITYMARKET 24h
TAMPERE TURTOLA

TAPSU-KIEKKOKOULUSSA ON HAUSKA OTTAA ENSIMMÄISET LUISTELUPOTKUT KOHTI UUTTA HARRASTUSTA

TEKSTI: Tero Aalto

KUVA: Tappara

Tapparan 3–7-vuotiaille tarkoitettu luistelukoulu on jo pitkään kantanut seuran maskotin Tapsun nimeä Tapsu-Kiekkokoulu. Liigapeleissäkin tempuileva ja viihdyttävä Tapsu on erinomainen veto-aula niin luistelukoululle kuin maskotin nimeä niin ikään kantaville kesäleireillekin.

Tapsun Kiekkokoulussa oli tälläkin kaudella sekä mukana noin 350 lasta. Harjoituskerroilla on käytetty hyväksi osoittautunutta tapaa jakaa kaukalo kahteen puoliskoon, jossa toisella puolella harjoitellaan luistelun alkeita yhdessä vanhempien kanssa ja toisella puolella tutustutaan jo vähän jääkiekon perusteisiin. Ryhmä on jakautunut aika tasan puoliksi luistelu- ja kiekkokoulun välillä.

– Yhdellä puolella meillä opetellaan luistelemaan ihan pelien ja leikkien kautta. Siitä sitten pienellä varustekynnyksellä on saanut tulla sinne kiekkokoulun puolelle, missä on mukana mailat ja kiekot, Tapparan nuorimpien harrastajien valmennuspäällikkö Ville Nieminen kertoo.

– Se on koettu hyväksi konseptiksi, kun ei tarvitse odotella seuraavaa jääkerta tai kysellä voiko siirtyä puolelta toiselle, vaan voi helposti vaihtaa saman vuoron aikana sen mukaan, mikä tuntuu mukavalta.

Monien osaavien valmentajien ja ohjaajien ansiosta luistelukouluympäristö on turvallinen ja kannustava jokaiselle lapselle. He myös oppivatkin parhaiten kun toiminta on hauskaa ja ilo on mukana kaikessa tekemisessä.

Luistelukoulu toimii myös tärkeänä väylänä kohti varsinaisia juniorijoukkueita. Kiekkokoulun puolelle ja mailapeliin jo siirtyneet lapset voivat jat-

kaa kevään päätteeksi vielä lisääjälle, joissa pääsee tutustumaan joukkue toimintaan. Seuraavana syksynä harrastus mahdollisesti jatkuu jo juniorijoukkueessa pelaamisella.

Varsinainen luistelukausi päättyy näin keväisin, mutta kesälläkin Tapparalta löytyy jääleiri, jossa myös luistelukouluikäisillekin löytyy oma ryhmänsä. Luistelukoululaiset ovat tervetulleita myös kesän Tapsu-liikuntaleirille, jossa pääsee kokeilemaan muitakin lajeja hyvässä ohjauksessa. Tapsu itsekin käy tietysti leireillä vierailuilla.

– Kaikki lapset ovat tervetulleita kesäleirille ja ensi syksynä taas jatkuvaan luistelukouluun, oli sitten ensikertalainen tai ennenkin mukana ollut. Luistelukouluun ilmoittautuminen avautuu taas kevään aikana, joten kannattaa seuralla Tappara juniorien verkkosivuja, Ville Nieminen muistuttaa.

Tapsun luistelukoulussa liikuntaharrastuksen aloittaminen on helppoa, hauskaa ja yhteisöllistä. Alkuun pääsee luistimilla, kypärällä ja hanskoilla. Jääkiekkoalueelle siirryttäessä tarvitaan jo hiukan lisää varusteita, mutta neuvoja saa koulun ohjaajilta.

Lue lisää Tapsu-Kiekkokoulusta ja seuraa ilmoittautumisen alkamista verkkosivulta:

juniorit.tappara.fi ●

Tilausliikenne
RANTALA

Tilaa taksi
puh. **0400 336 936**

Taksit 1–8 hlö

Tilausajot
/ tarjoukset
puh. **040 588 8742**

Bussit 9–80 hlö

SÄHKÖPOSTI : asiakaspalvelu@tilausliikennerrantala.fi

TAKSIT JA TILAUSAJOT LAADUKKAASTI

YASMIN SMITH KEHITTÄÄ TAPPARA-JUNIOREIDEN LUISTELUTAITORA

TEKSTI: Tero Aalto, KUVA: Tappara

Tappara tukisäätiö myönsi vuosittain avustuksen, jolla seuran junioripuolelle saatiin palkattua luistelutaidon valmentaja. Tehtävän sai 23-vuotias Porista Tampereelle muuttanut **Yasmin Smith**, jolla on oma kilpailutausta muodostelmaluistelussa. Luistelu-uransa jälkeen hän on hankkinut valmentajan ammattitutkinnon, ohjannut luistelukouluja ja toimii nyt Tapparassa sekä aloittelijoiden että junioripelaajien parissa kehittämällä erityisesti luistelutekniikkaa.

Kaikille avoimessa luistelukoulussa lähdetään ihan alkeista usein 2–7-vuotiaiden kanssa. Alkeisopetuksen lisäksi Smith vetää Tapparajan juniorikiekkoilijoille niin sanottuja tehojäitä, joissa keskitytään luistelun tekniikkaan ja yksityiskohtiin.

Terätkäyttö ratkaisee

Yksi keskeisimmistä käsitteistä luisteluvälennöksessä on terätkäyttö. Se tarkoittaa kykyä hyödyntää luistimen sisä- ja ulkoterää tasapainoisesti.

– Hyvä terätkäyttö lähtee nilkasta ja ulottuu koko jalkaan. Kun hallinta on kunnossa, se vaikuttaa suoraan vauhdintuottoon, suunnanmuutoksiin ja tasapainoon, hän selittää.

Taitojääharjoittelu on suunnitelmallista ja teemoitettua: viikoittain keskitytään esimerkiksi etu- ja takaperinluisteluun, kaarreluisteluun tai suoran luistelun kehittämiseen. Harjoituksissa yhdistyvät tekniikka ja pelinomaisuus. Osa ajasta käytetään puhtaaseen luistelutekniikkaan, osa taas soveltamiseen pelitilanteissa.

Lisäksi mukana on oheisharjoittelua, jossa kehitetään nimenomaan luisteleminen kohdennettua voimaa, kestävyttä ja liikkuvuutta.

– Kaikkea ei opi pelkästään jäällä. Tasapainoa ja lihaskuntoa voi harjoittaa myös maalla, ja se tukee luistelua merkittävästi, Yasmin Smith kertoo.

Kehittyminen motivoi ja antaa lisää motivaatiota kehittyä

Suurin osa lapsista ja nuorista oppii luistelemaan omillaan. Itse opittua tekniikkaa pystyy aina kehittämään ja luistelua parantamaan, kun luistelijä ymmärtää, miksi jotain tehdään eri tavalla kuin mihin hän on tottunut. Yksi viikoittainen harjoitus ei muutoista vielä tuo, mutta kauden aikaisen pitkäjänteisyyden jälkeen kehityksen huomaa selvästi. Kun vielä pelaaja itsekin hoksaa saavansa enemmän vauhtia tai paremman hallinnan luisteluunsa, muutos tapahtuu aika nopeasti.

– Alussa vaikeat asiat voivat tuntua loppukaudesta ihan luonnollisilta. Se motivoi nuoria tosi paljon, Smith sanoo.

Juuri se motivaatio, ja halu kehittyä ajaa nuoria eteenpäin. Luistelusta tulee aina vain tärkeämpi osa jääkiekon pelaamista ja kaukalossa pärjäämistä.

– Kyllä sen huomaa, että nuoret tietävät, mitä huipulle pääseminen vaatii. Jos haluaa kansainväliselle tasolle, kokonaisuuden pitää olla kunnossa.

Tasapaino, sujuvuus ja sopeutumiskyky avaintekijöitä

Yasmin Smith nimeää hyvän luistelun kulmakiviksi tasapainon, liikkeen sujuvuuden ja sopeutumiskyvyn. Ne eivät tietenkään ole mitenkään erilli-

siä asioita, vaan hyvinkin yhteydessä toisiinsa.

– Hyvä tasapaino on kaiken perusta, jonka jälkeen muistakin asioista jäällä tulee helpompaa. Sujuvalla liikkeellä pyritään pitämään liike jatkuvana ilman katkonaisuutta. Ja sopeutuminen on kykyä mukauttaa omaa tekemistä eri tilanteisiin.

Tasapainoa kehitetään erityisesti lihasvoiman ja monipuolisen liikkuamisen kautta. Sujuvuus syntyy tois-

tojen myötä, ja sopeutumiskyky vaatii kokemusta erilaisista tilanteista, joissa yksilö oppii käyttämään luisteluun parhaiten hyödykseen.

– Luistelua oppii parhaiten luistelemalla. Mutta sen tueksi tarvitaan paljon muutakin, Yasmin Smith tietää.

Ja juuri siinä hänen työnsä Tappara tukisäätiön tukemana astuu kuvaan – antamalla työkaluja ja rakentamalla pohjaa, joka mahdollistaa nuorien pelaajien kehityksen. ●

Tapparajan, HC Nokian, Uplakersin ja VAPS Hockeyyn U14-junioireita luistelutaitojäillä valmentava Yasmin Smith Tesoman jäähallissa.

TAPPARA RY

JOHTOKUNTA

Markku Mattila PJ, Hannu Vuorinen,
Jari Kakko, Antti Klaavu
Jussi Aaltonen, Teemu Nurmi
Tomi Vähä-Ruohola, Petri Rajasalo
Antti Toiviainen

TOIMISTO

Juvankatu 16 (Spiral Tampere halli)
33710 Tampere
avoinna: ma–to 9:30–17:00, pe 9:30–15:00
puh. 020 745 7580
tapparray@tappara.fi
www.tappara.fi/juniorit
www.tappara.fi/taitoluistelu

TYTTÖJEN HARRASTERYHMÄ KASVAA MATALALLA KYNNYKSELLÄ

TEKSTI: Tero Aalto, KUVA: Tappara

Tapparan aloitti tyttöjen harrastekiekkotoiminnan viime kaudella yhdellä jäävuorolla per viikko. Nyt toisella kaudella jäävuoroja on kaksi viikossa. Tyttöjäkin on ilmoittautunut mukaan lähes 25 laajalla ikähaarukalla 2011-syntyneistä 2021-syntyneisiin.

Toiminnan ydin on matala aloituskynnys, joka tarjoaa turvallisen ja innostavan väylän lajin pariin. Mukaan voi tulla ilman aiempaa kokemusta, eikä taitotasoa testata. Kypärä, luistimet ja maila riittävät alkuun.

– Kuka tahansa saa tulla kokeilemaan. Yhdet harjoitukset voi käydä testamassa ennen päätöstä. Tärkeintä on, että jäällä liikutaan paljon ja pidetään hauskaa, Tapparan tyttöjen kiekkoilusta vastaava **Linda Leppänen** kertoo.

Koska osallistujia on viisivuotiaista viisitoistavuotiaisiin, harjoituksissa jää jaetaan taitotason ja iän mukaan, jolloin kaikki saavat itselleen sopivaa harjoitusta. Harjoittelun lisäksi kauden aikana pelataan muutamia ystävyysot-

teluita lähialueen vastaavia harrastekoukkueita vastaan, mutta varsinaiseen sarjatoimintaan ei osallistuta.

Tapparan tavoitteena on kasvattaa tyttöpelaaajien määrää pitkäjänteisesti. Tulevaisuudessa tavoitteena on rakentaa vahvempi tyttöjen oma polku, jossa harrastusta voi jatkaa pitkäänkin, mutta sellainen kehitys lähtee harrastajamäärän kasvamisesta.

– Harrastajia tarvitaan lisää. Haluamme tarjota mahdollisuuden niille, jotka haluavat pelata nimenomaan tyttöjen ryhmässä. Mutta jos intoa riittää, niin tyttöryhmästä pääsee siirtymään sekajoukkueisiin.

Mukaan voi ilmoittautua koska vain kauden aikana, ja tosiaan toimintaa voi käydä kokeilemassakin, jos ei arvaa heti sitoutua koko kaudeksi. Jos innostuit, tarkemmat tiedot ja ilmoittautumishjeet löydät Tappara-junioreiden verkkosivuilta osoitteesta juniorit.tappara.fi/harraste-tytot/ ●

ihmisen kokoista huolenpitoa

Tapaturman tai sairauden yllättäessä pääset nopeasti lääkärin vastaanotolle Pihlajalinnan toimipisteissä ympäri Suomen. Pihlajalinna tarjoaa yleis- ja erikoislääkäripalveluiden lisäksi monipuolisia tutkimus-, toimenpide- ja leikkausmahdollisuuksia.

Pihlajalinna

Pihlajalinna Kelloportti
Kelloportinkatu 1D, Tampere

Pihlajalinna Koskiklinikka
Hatanpään valtatie 1, Tampere

pihlajalinna.fi

U18- JA U16-JOUKKUEILLA KEHITYKSEN JA OPPIMISEN KAUSI

Tappara ry:n alaisuudessa pelaavat vanhemmat juniori-ikäluokat U18 ja U16 eivät tänä vuonna onnistuneet tuomaan seuralle mitaleja. Vaikka joukkueina menestyminen ja voittaminen ovatkin tärkeitä asioita, vähintäänkin yhtä tärkeää on myös viedä nuoria pelaajia eteenpäin urheilijoina ja ihmisinä. Siinä suhteessa tämäkin kausi oli menestys. TEKSTI: Tero Aalto, Kuva: Aki Vänninen

U16 joukkue tuulettaa SM-sarjan paikallispeleissä.

Yksi varhaisimmista mittareista jääkiekon seuratoiminnassa on Pohjola-leiri, jonne vuosittain kutsutaan ikäluokan parhaimmat pelaajat. Se on ensimmäisiä isoja lähtötasomittareita antamaan kuvaa seuran varhaisemmassa vaiheessa tehdystä pelaajakasvatustyöstä ja siitä, missä mennään muihin verrattuna. Tämän kauden syksyllä Pohjola-leirille osallistuivat 2010-syntyneet pelaajat, jotka pääosin pelaavat U16-SM-sarjassa.

Tappara teki tällä kertaa oman ennätyksensä Pohjola-leirille pääseiden poikien määrässä.

– Meiltä pääsi sinne tällä kertaa peräti 11 hyökkääjää, viisi puolustajaa ja yksi maalivahti. Leiri on vielä aika varhainen mittari siitä missä mennään, mutta jotakin se kertoo kuitenkin tämän hetken tilanteesta ja siitä, mihin pelaajat voivat tulevaisuudessa päätyä, Tapparan U18–U15-juniorien valmennuspäällikkö **Jukka-Pekka Leppänen** kertoo.

– Siinä joukossa on pelaajia, jotka ovat olleet meidän mukana alusta asti, ja myös pelaajia, jotka on tulleet meidän yhteistyöseuroista tai ihan muistakin seuroista. Kokonaisuus

kertoo siitä pitkäjänteisestä työstä, mitä ikäluokan kanssa on tehty, on ollut hyviä valmentajia ja pystytty viemään poikia eteenpäin.

U16:ssa nähtiin hyviä kehitystarinoita

Tämä Pohjola-leirille osallistunut U16-ikäluokka koki juuri ennen kautta hankaluuksia, kun joukkueen valmennukseen jouduttiin tekemään viime hetkellä muutoksia.

– Se ei ollut ihanteellinen tilanne, mutta onneksi meillä oli kokeneita valmentajia mukana, ettei ihan nolosta tarvinnut aloittaa, Leppänen kiittelee.

Joukkueen tavoite oli päästä runkosarjassa kuuden joukkoon ja siinä onnistuttiin. Pudotuspeleissä tuli kirvelevä tappio ratkaisupelin jatkoajalla selkeän pelinhallinnan jälkeen, mutta vaikka tulos ei ollut ihan toivottu, kaudesta jäi kokonaisuutena kuitenkin positiivinen kuva.

Varsinkin pelaajakehityksen puolella kausi oli onnistunut. Joukkueen arki toimi, harjoittelu oli laadukasta ja moni pelaaja otti isoja kehitysaskeleita eteenpäin. Valmennuspäällikkö

kiittelee erityisesti fyysikkavalmennuksesta vastannutta Hilla Lahdensuuta, joka on tehnyt erinomaista työtä tämän ikäluokan kanssa jo parin vuoden ajan.

– Joukkueessa oli paljon hyviä ja lahjakkaita pelaajia. Meille tärkeintä on, että pelaajat menevät eteenpäin, ja sen osalta onnistuttiin hyvin. Nähtiin paljon hyviä kehitystarinoita, Leppänen sanoo.

Samalla pyrittiin valmistamaan pelaajia U18-sarjaa varten mahdollisimman hyvin. Siirtymä seuraavalle portaalle on iso muutos, sillä jatkossa mukana on yhden ikäluokan sijaan kahden ikäluokan parhaat pelaajat, ja vastassa on isompia ja vahvempia pelaajia. Samalla muutosta tulee omaan arkeenkin, kun harjoitusmäärät kasvavat.

U18:n kausi oli oppimisen kannalta tärkeä

Edelliskeväänä Tappara oli voittanut U18-sarjan mestaruuden, mutta tähän kauteen lähdettiin muutosten kourissa. Moni ikänsä puolesta nuorempienkin sarjaan kelpaava siirtyi pelaamaan jo U20-sarjaa, ja osa vanhemmista pelaajista siirtyi kokonaan muihin joukkueisiin. Myös valmennus vaihtui.

– Uusi päävalmentaja oli aiemmin ollut apuvalmentajana, mutta muut valmentajat vaihtuivat. Paljon oli uutta opittavaa pelistä ja sarjan vaatimuksista, mutta hyvää kehitystä saatiin kauden aikana tässäkin ikäluokassa, valmennuspäällikkö Jukka-Pekka Leppänen kertoo.

Haastavan syksyn jälkeen tilanne parani, ja joukkue kasvoi sekä pelillisesti että arjen tekemisen suhteen. Loukkaantumiset rasittivat, ja välillä käytettävissä oli niin vähän pelaajia, että se vaikutti suorituksiin. Joukkue taisteli kuitenkin itsensä runkosarjan kahdeksannelle sijalle eli viimeiselle playoff-paikalle. Ensimmäisellä pudotuspelikerroksella vastaan tullut runkosarjan ykkönen oli kuitenkin liian kova vastus.

– Loppukaudesta alkoi näkyä väsy-

mystä, mutta kausi saatiin kohtuullisesti kasaan. Kehityksen kannalta kausi oli tärkeä, sillä pelaajat ovat nyt selvästi valmiimpia seuraavaan kauteen ja voivat viedä oppimaansa eteenpäin, Leppänen uskoo.

Tappara-pelaajille henkilökohtaisia meriittejä

Vaikka joukkuemenestystä U18- ja U16-sarjoissa ei tullut, niin yksilötasolla kehitysaskeleet näkyivät palkintopöydälläkin. U18-joukkueen maalivahti **Veikko Saikkonen** palkittiin sarjan parhaana maalivahtina Jarmo Myllys -palkinnolla ja lisäksi hänet valittiin sarjan tähtikentälliseen.

– Tämä oli toinen vuosi peräkkäin, kun Tapparan maalivahti valittiin U18-SM:n parhaaksi. Saikkosen Veikko seurasi tässä nyt viime vuoden voittajaa **William Gammalsia**, Leppänen myhäilee.

U16:n puolella taas kirvesrintojen hyökkääjistä **Jimi Saarinen** voitti SM-sarjan pistepörssin ja **Jesse Sällinen** maalintekijätalaston. Pistepörssin voitosta palkintokaappiinsa saa **Reijo Leppänen** -palkinnon ja maalipörssin voitosta **Keijo Kuusela** -palkinnon. Sarjan kakkos-All Starsin hyökkäyksen miehitti kokonaan Tappara-kolmikko, kun Saarisen ja Sällisen lisäksi tähdistöön nimettiin **Manu Mäenpää**.

– Pelaajat ovat lahjakkaita, mutta työnteko jatkossakin ratkaisee tulevaisuuden. Valmennus auttaa, mutta työ pelaajien pitää tehdä itse, Tapparan U18–U15-juniorien valmennuspäällikkö Jukka-Pekka Leppänen sanoo ja vetää koko vanhemman junioripään kauden lyhyesti yhteen:

– Vaikka tulokset eivät vielä olleet huipussaan, niin kasvun näkökulmasta kausi oli onnistunut. Molemmat valmennusryhmät toimivat ensimmäistä vuottaan ja suoriutuivat hyvin. Seura on hyvällä tiellä. Näistä pelaajista voi kehittyä tulevaisuudessa hyviä U20-pelaajia ja vaikka aina liigatasolle asti. ●

U15-ikäryhmällä hyvä kausi

Tapparan U15-ikäluokan kausi sujui vahvasti. Maaliskuun lopussa päättynyt runkosarja sujui tuloksellisesti tasaisesti, joukkue piti paikkansa kahden kärjessä koko ajan ja eteni tavoitteen mukaisesti kuuden joukkueen lopputurnaukseen. TEKSTI: Tero Aalto, KUVA: Tappara

U15-joukkueen vastuuvallmentaja Linda Leppänen.

Ilhan ilman haasteita kausi ei sujunut, mutta pelattiin kokonaisuudessaan hyvin ja ansaittiin paikka lopputurnauksessa. Yksi oman lohkon kovista vastustajista jäi voittamatta, mutta suunta on oikea ja asetelmat lupaavat, U15-joukkueen vastuuvallmentaja **Linda Leppänen** ynnäsi runkosarjan jälkeen ennen lopputurnausta.

Jo viime kausi antoi viitteitä ikäluokan potentiaalista. Silloin U14-sarjoissa yksi peliryhmistä ylsi sarjassa toiseksi, ja toinen jäi niukasti pudotuspelien ulkopuolelle. Tälle kaudelle rakennetta muutettiin, kun ikäluokassa toimi kaksi harjoitusryhmää ja kolme peliryhmää, mikä on tuonut lisää kilpailua ja kehitysmahdollisuuksia.

Yhteispeli kehittynyt selvästi

Yksi kauden keskeisistä teemoista on ollut yhteispelin kehittäminen. Vallmentajan mukaan muutos näkyi erityisesti kovia vastustajia vastaan.

– Kun pelin taso nousee, yksilöt eivät enää ratkaise yksin. Tarvitaan useampi pelaaja mukaan tilanteisiin. Siinä olemme kehittyneet paljon, Leppänen kiittelee.

Joukkue harjoittelee viisi kertaa viikossa: neljä iltaharjoitusta sekä yksi aamuharjoitus oheistreeneineen. Harjoittelun määrän lisäksi korostuu sen laatu ja kaiken tekemisen huolellisuus. Lisäksi huomiota on kiinnitetty tasapainoon nuorten urheilijoiden kanssa toimiessa. Vaikka tavoitteet

ovat korkealla, pitää tekemisessä ja arjessa säilyttää myös ilo ja innostus.

– Arjen tekeminen ratkaisee paljon. Harjoituksissa pitää olla keskittynyt ja tehdä asiat huolella, jotta kehitystä tapahtuu. Samalla jääkiekon pitää olla myös hauskaa, jolloin ihan kaikki ei voi olla pelkkää suorittamista. Mutta pitää oppia myös se, milloin tehdään tosissaan ja milloin on aika sille muulle, vallmentaja Leppänen sanoo.

Vahva runko tuo jatkuvuutta

Joukkueen yksi suurista vahvuuksista on pysyvyys. Suurin osa pelaajista on ollut mukana useamman vuoden, ja ryhmä on hitsautunut yhteen.

– Vaihtuvuus on ollut pientä. Monien kanssa on tehty töitä jo kolme vuotta. Se näkyy yhteispelissä ja arjessa.

Pelaajaliikennettä tapahtuu jonkin verran eri harjoitusryhmien välillä, mutta muutokset perustuvat pidempään seurantaan, eivät yksittäisiin suorituksiin. Lisäksi osa pelaajista on päässyt kokeilemaan pelejä vanhemmissa ikäluokissa, mikä tukee yksilökehitystä.

– Ylemmissä ikäluokissa pelaaminen riippuu aina tilanteesta – loukaantumisista, sairasteluista ja otte-luohjelmasta. Mutta mahdollisuuksia annetaan, vallmentaja takaa.

U15-joukkueella itsellään oli kauden aikana omat ongelmansa sairastelujen kanssa. Keskitalvella joukkueetta kohtasi laaja sairasteluaalto, joka verotti kokoonpanoa merkittävästi. Joukkueen leveydestä ja sitkeydestä kertoo, että siitäkin selvitettiin ilman suurempia notkahduksia.

– Siinä oli influenssaa ja muuta. Pelejä ei saatu siirrettyä, joten jonkin aikaa mentiin vajaalla ryhmällä. Mutta saatiin tilanne rauhoitettua ja harjoittelukin palasi normaaliksi, Linda Leppänen kertoo.

Vallmentaja Leppänen nostaa yhdeksi tärkeimmistä tekijöistä joukkueen sisäisen ilmapiirin. Se näkyy päivittäisessä tekemisessä ja sitoutumisessa.

Yhteishenki on yksi syy siihen, miksi Tapparan U15 on pystynyt taistelemaan sarjan kärkisijoista. Vaikka niin ulkoinen kuin sisäinenkin kilpailu koko ajan kasvaa pelaajien saadessa lisää ikää, niin samalla on onnistuttu pitämään huolta siitä, että jokainen pelaaja kokee kuuluvansa joukkoon.

– Meillä on hyvä henki. Se on todella tärkeää, kun ollaan yhdessä monta kertaa viikossa. Se auttaa jaksamaan ja kehittymään.

Lopputurnauksessa kaikki jäi pienestä kiinni

Vahva henki ja tietysti myös hyvät esitykset kaukalossa toivat Tapparalle paikan U15-sarjan lopputurnaukseen kakkossijalta Ilveksen joukkueen takana. Samassa lohossa lopputurnauksessa olivat Ilves ja Jokerit.

– Ensimmäisessä ottelussa otettiin Ilveksestä kauden avausvoitto. Peli Jokereita vastaan tuli nopeasti perään, eikä ihan saatu samanlaista henkeä päälle. Ottelu oli voitettavissa, mutta ei tehty tarpeeksi maaleja, vallmentaja Linda Leppänen kertoo finaalityurnausta.

Alkusarjan viimeisessä ottelussa Jokerien ja Ilveksen välillä ratkaistiin lohkosijoitukset. Kahden maalin johdossa Ilves otti maalivahdin pois yrittäen lisäosumaa, joka olisi nostanut heidät Tapparan ohi lohkoköseksi. Jokerit kuitenkin tasoitti pelin lopussa kahdella maalillaan ja nousi tasapelillään lohkon ykköseksi pudottaen Tapparan pronssiotteluun. Pronssiottelussa JYP voitti maalein 4-3.

Tapparan kaikki kolme vastustajaa lopputurnauksessa olivat alkusarjan lohkovoittajia. Linda Leppänen on tyytyväinen niin lopputurnauksen kuin samalla koko kaudenkin esityksiin.

– Vaikka tulos ei ollut meille suotuista, niin kaikissa peleissä pärjätettiin erinomaisesti ja luotiin enemmän maalipaikkoja kuin vastustaja. Maalit kuitenkin ratkaisevat voitot ja sijoitukset. ●

U12-U7-ikäluokkien kiekkopolku tehdään lapsilähtöisesti ja innostavasti

TEKSTI: Tero Aalto, KUVA: Tappara

Ensi kaudeksi U15–U13-ikäluokkien pääliiköksi siirtyvä Ville Nieminen.

Tapparan U12–U7-ikäluokkien valmennuspäällikkönä toiminut **Ville Nieminen** siirtyy ensi kaudeksi vanhempien U15–U13-ikäluokkien pääliiköksi, mutta jättää seuran nuoremman puolen toimintakulttuuriin hyvän ja toimivan perinnön. Kaikkea voi aina parantaa ja kehittää, ja uudet tekijät tuovat tullessaan uusia ajatuksia, mutta päälinjat ovat hyvässä kunnossa.

– Nykyistä mallia pienin askelin kehittämällä on hyvä jatkaa. Tärkeintä on säilyttää hyvä arki joukkueissa ja pitää kiinni siitä, että lapsilla on hauskaa ja he oppivat ja kehittyvät lajin parissa, Nieminen sanoo.

Yksi suuri kehitysaskel ensi kaudella on halu tuoda kaikkiin lapsivaiheen harjoituksiin vielä entistäkin enemmän pelaamista pienpelien muodossa sekä lisätä hieman vauhdikasta luistelua kiekon kanssa, jolloin asioita pitää oppia tekemään kovassa vauhdissa. Siihen suuntaan jääkiekko menee koko ajan yhä enemmän, joten pelaajien kehittymisen kannalta myös harjoittelun pitää vastata siihen. Tapparassa halutaan luoda yhä parempi ympäristö pelata ja oppia pelaamaan luonnollisesti ilman liikoja teknisiä harjoitteita.

– Tietysti nuoremmissa päässä tämä tapahtuu leikkien ja pelien kautta. Siitä vähitellen sitten mennään kohti tavoitteellisempaa harjoittelua ja lopulta tasoryhmiä. Kaikessa harjoittelussa korostuu kuitenkin se, että lapset luistelevat ja ovat paljon tekemisissä kiekon kanssa. Se kehittää ja on myös kivaa, Nieminen kertoo.

Leikin kautta lajin pariin

Iso osa Tappara nuorimpiin U7–U8-ikäkausijoukkueisiin tulevista lapsista on tullut joukkue toimintaan luistelukoulun kautta. Tällä kaudella nuorimmissa oli suunnilleen 50 lasta per ikäluokka, mikä mahdollistaa monipuolisen harjoittelun pienryhmissä. Aiemmasta kiekkokoulusta joukkueharjoitteluun siirtyminen ei ole suuri muutos, kun jäällä pelataan, kisataan ja leikitään eri tehtävapisteeissä. Perustaitojen oppiminen tapahtuu siinä kuin huomaamatta.

– Tärkeintä on aktiivinen aika jäällä. Mitä enemmän lapsi liikkuu ja koskee kiekkoon, sitä enemmän hän oppii. Siitä ei olisi hyötyä, jos vain seistäisiin jäällä jonossa ja odoteltaisiin omaa vuoroa, Nieminen perustelee.

Nuorimmat lapset harjoittelevat kahdesti viikossa ja pääsevät tietysti myös pelaamaan. Pelaaminen on luonnollisesti se kaikkein kivoin juttu, ja se myös kehittää tarvittavia pelitaitoja. Tappara ja Ilves pelaavat nuoremmissa junioreissa yhteistä sarjaa, jossa jokainen pääsee pelaamaan paljon, varsinkin kun pelit pelataan pienpeleinä normaalia paljon pienemmällä pelialueella. Sen myötä peleissä tapahtuu enemmän: jokainen koskee kiekkoon useammin, luistelee enemmän ja on aktiivisemmin mukana pelissä.

– Se näkyy suoraan kehityksessä, kun pelaajat ovat enemmän pelissä kiinni koko ajan. Muutos pienpeleihin on ollut hyvä asia, Nieminen kiittää.

Pienpelejä jatketaan läpi koko nuorimpien ikäluokkien. Vielä U12-vaiheeseen pelataan välillä pienellä kentällä, vaikka pääosin onkin jo siirrytty ison kentän peliin.

Kohti tavoitteellisempaa harjoittelua

U9-ikäluokka ottaa jo askeleen tavoitteellisempaan harjoitteluun. Siinä vaiheessa mukaan tulee myös painopisteharjoittelu, jota Tapparassa on tehty jo pitkään, seurattu tuloksia ja muokattu harjoittelua kokemusten mukana aina tehokkaampaan suuntaan. Vaikka painopisteharjoittelussa kiinnitetään kausittain huomiota johonkin tiettyyn osa-alueeseen, kuten luistelutekniikkaan, kiekonkäsitteeseen tai syöttämiseen, niin lajitaitojen oppimisen ohessa

myös pelataan yhä enemmän, koska tietysti juuri pelaaminen on se innostavin juttu, mikä lapsia lajin pariin vetää.

Valmennuspäälliköt ovat suunnitelleet harjoituskokonaisuudet, jotka jalautetaan joukkuevalmentajille, jotka sitten alkavat pyörittää tehoteemoja arjen harjoittelussa.

– Ne on sellaisia isompia linjauksia, joita on tehty tässä kohtaa kymmenkunta vuotta. Niiden avulla me tehdään seuran mielestä oikeita asioita ja tiedetään, että meillä on suunta ja progressio harjoittelussa, valmennuspäällikkö selvittää.

– Lisäksi on koettu se helpottavaksi asiaksi meidän joukkueiden valmentajille, jotka vetää pitkän päivän sivulitoissa ja sitten pitäisi olla treeni valmiina illaksi. Nyt he saavat valmiina hyvän rungon ja tietävät minkä teeman sisällä harjoitellaan.

Toinen isompi muutos on se, että U9 ja U10 pelaavat jo Jääkiekkoliiton alaisia sarjoja, toisin kuin nuoremmat, joille seurat itse järjestävät peliohjelmaa. Liiton peleissäkin on siirrytty pelaamaan pokittain kaukalon päätyihin aiemman puolikkaan kentän sijaan, jolloin pelialue tulee mittasuhteiltaan sopivammaksi.

Kilpailullinen vaihe edessä

Harjoittelun ja pelaajakehittymisen progressio näkyy edelleen, kun siirrytään U11- ja U12-ikäluokkiin. Tavoitteellisuus ja yksilöllisyys astuvat kuvaan yhä vahvemmin, jolloin myös eriyttävä harjoittelu hiukan lisääntyy, vaikkei kiinteitä ryhmäjakoja tehdäkään.

– Tietysti syklillä sekoitetaan ryhmiä ja treenataan paljon myös yhdessä koko porukalla. Sillä lailla saadaan kehittymisen kannalta oikeassa suhteessa onnistumisia ja epäonnistumisiakin, Nieminen valottaa treenifilosofiaa.

11–12-vuotiaillakin pelaaminen muuttuu jo hiukan kilpailullisemmaksi. Sarjoissa pelataan useammassa lohossa eri joukkueilla, mutta joukkueiden kokoonpanot vaihtelevat, kun varsinaista tasoryhmäjakoa ei vielä tehdä. Toinen muutos on asteittainen siirtyminen pelaamaan isolle koko kaukalon kentälle. U12 pelaa jo suunnilleen 70 prosenttia otteluistaan isolla kentällä, vaikka Ville Nieminen pohtiikin, olisiko

parempi edelleen pelata enemmän pienpelejä, joissa pelaajat eivät pääse hukkumaan piiloon samalla lailla kuin isossa kaukalossa.

Varsinaista voimaharjoittelua ei nuorissa junioriluokissa vielä tehdä, mutta tietysti motorististen taitojen kehittäminen peleillä ja leikeillä on fysiikka-harjoittelua sekä, ja kaikenlainen liikkuaminen lisää voimaakin. Jonkin verran U12-vaiheessa mukaan tuodaan tankojumppaa mailoilla tai kepeillä, opetellaan tekniikoita ja sitä että tehdään oikeita asioita.

Niin pelaamisessa kuin harjoittelussakin pidetään kuitenkin huoli, että touhu ei ole totista, Nieminen muistuttaa.

– Ei todellakaan tarvitse vielä olla sellaista. Kyllä sitä keretään vetämään hampaat irvessä vielä myöhemmin, kun kilpailukin on kovempaa.

Kehittyminen ennen tuloksia

Kaikissa ikävaiheissa Tapparan toimintaa yhdistää sama ajatus: lasten kehittyminen on tärkeämpää kuin joukkueiden tulokset. Toiminnan onnistumista ei mitata voitoilla, vaan pelaajien yksilökehityksellä ja sillä pysyvätkö lapset toiminnassa mukana.

– Kun pelaajat kehittyvät ja viihtyvät, ollaan oikealla tiellä, valmennuspäällikkö Ville Nieminen paaluttaa.

Viihtymiseen vaikuttaa vahvasti se arki, mitä seura pystyy lapsille tarjoamaan. Arkea rakentamassa on paljon vapaaehtoisia valmentajia, joukkueenjohtajia, rahastonhoitajia ja muita taustatoimijoita, jotka tekevät päivittäin työtä lasten harrastuksen eteen. Vapaaehtoisten löytäminen on monin paikoin haaste, mutta Tapparassa tilanne on ollut hyvä. Mukana on sitoutuneita ja innostuneita ihmisiä, jotka haluavat tehdä asioita lasten parhaaksi.

Juuri lapsilähtöisyys on toiminnan avainasia. Jatkossakin tärkeintä on tarjota lapsille ympäristö, jossa he voivat liikkua, oppia ja innostua, kukin omassa tahdissaan, mutta yhdessä kehittyen.

– Innostava ja kehittävä tekeminen, siihen me Tapparassa panostamme jatkossakin, lupaa U12–U7-ikäluokista vanhempien juniorien pariin siirtyvä valmennuspäällikkö Ville Nieminen. ●

RIKUISTEN NAISTEN KIEKKOKOULU KUTSUU SUNNUNTAJÄÄLLE

Viime kaudella käyntiin pyöräytetty Tapparan aikuisten naisten kiekkokoulu antaa kaikille mahdollisuuden aloittaa jääkiekon missä iässä tahansa. Kynnys aloittamiseen tai ainakin lajin kokeilemiseen on niin matalalla kuin on mahdollista.

Kiekkokoulussa on harjoitusjaksot syksyisin ja keväisin. Mukaan voi ilmoittautua koko jaksolle tai osallistua kertamaksulla silloin kuin pääsee tai huvittaa. Myös varusteiden suhteen aloitus on helppo: alkuun ei tarvita kuin kypärä, luistimet ja maila. Lisäsuojia voi hankkia myöhemmin.

Jäällä nähdään kaiken tasoisia osallistujia. Osa ei ole koskaan aiemmin kunnolla luistellut, osa on kokeillut jääkiekkoa nuorempana. Harjoitukset ovat ohjattuja, mutta tunnelma rento.

– Tarkoitus on pitää hauskaa, liikkua ja saada hiki pintaan. Mitään pohjataitoja ei tarvita, sillä säännöllisesti käymällä oppii kyllä luistelemaan, aikuisten naisten kiekkokoulun vetäjä **Linda Leppänen** vakuuttaa.

Osallistujia on ollut tyypillisesti kahdeksasta kuuteentoista per harjoituskerta, ja uusia kasvoja on tullut mukaan tasaisesti. Ikäjakama ulottuu nuorista aikuisista aina lähes viisikymppisiin. Mukaan mahtuu siis hyvin yksin tai vaikka kaverin kanssa.

Toiminta tarjoaa monelle mahdollisuuden toteuttaa pitkäaikaisen haaveen.

– Moni on sanonut, että olisi halunnut pelata jo nuorena, mutta mahdollisuutta ei ollut. Nyt se on mahdollista. Jääkiekko kuuluu kaikille, Leppänen lupaa.

Parhaillaan pyörivä kevään ryhmä kokoontuu sunnuntaiaamuisin klo 8 Hakametsän kolmoshallissa.

– Tervetuloa kokeilemaan ja pitämään hauskaa jääkiekon parissa!

Lue lisää: juniorit.tappara.fi/harraste-tytot/

Keskittäminen tekee bonusta

OP Pirkanmaan omistaja-asiakkaana voit valita, mihin bonuksiasi käytät.

Oletusvalintana ovat pankki- ja vakuutuspalveluiden maksut. Voit myös sijoittaa bonuksia rahastoihin OP-mobiilissa.

Lue lisää: op.fi/bonus

Vahinkovakuutukset tarjoaa Pohjola Vakuutus Oy ja Henkivakuutuksen tarjoaa OP-Henkivakuutus Oy, joiden asiamiehenä osuuspankit toimivat. Sijoittamisen palvelut tarjoaa osuuspankki. Rahastoja hallinnoi OP-Rahastoyhtiö Oy. Tutustu ennen lopullisen sijoituspäätöksen tekemistä OP:n rahastojen rahastoesitteeseen ja rahaston avaintietoasiakirjaan. OP-mobiili on OP Pohjolan tarjoama sovellus.

SM-sarjaa pelaavien juniorijoukkueiden ohessa Tappara-junioreissa on jo pidempään pyritetty akatemiatoimintaa.

Aluksi sitä oli U18-ikäryhmässä, kun Jääkiekkoliiton kilpailuvaliokunta muutama vuosi sitten jätti U17-sarjan kokonaan pois sarjatarjonnasta. Sitten on perustettu myös U16 Akatemia.

Yhdessä ikäluokassa voi olla jopa 50 pelaajaa, joten kaikille ei ole tilaa yhdessä joukkueessa. Akatemian tärkein tehtävä onkin tarjota mahdollisuus urheilla hyvin ja jatkaa pelaamista niille, jotka eivät mahdu SM-joukkueisiin.

– Akatemia tarjoaa vaihtoehtoisen polun kehittyä pelaajana. Siellä panostetaan hyvään arkeen ja harjoitteluun, ja sieltä on myös mahdollista nousta SM-joukkueeseen, kertoo Tapparan U18–U15-juniorien valmennuspäällikkö **Jukka-Pekka Leppänen**.

Tapparan U18 Akatemia pelaa Suomi-sarjaa ja U16 Akatemia Mestis-karsinnoissa. Tavoitteena ei ole

väkisin nousta sarjatasoissa, vaan tärkeintä on pelaajien kehitys. Jos nousu tulee, se on hyvä asia, mutta se ei ole päätavoite.

Ensi kaudeksi myös U20 Akatemia

Uutena toimintana Tappara on perustamassa ensi kaudeksi myös U20 Akatemia -joukkueen, joka osallistuisi U20 Suomi-sarjaan. Uudella joukkueella tarjotaan laadukas toimintaympäristö pelaajille, jotka haluavat edelleen jatkaa jääkiekon pelaamista tässäkin ikäluokassa.

– Se on luonteeltaan lähinnä harrastustoimintaa. Harjoituksia on noin kaksi kertaa viikossa, ja tavoitteena on enemmänkin tarjota pelaajille paikka jatkaa harrastusta ja pelaamista kuin menestyä joukkueena, Leppänen kertoo.

Toiminnassa pyritään pitämään kustannukset mahdollisimman matalina, jotta mahdollisimman moni voi osallistua. ●

Tapparan U18–U15-juniorien valmennuspäällikkö Jukka-Pekka Leppänen.

TAPPARAN YHTEISTYÖKUMPPANI

OffiStore

KALUSTAA TEIDÄNKIN TILAT UUSILLA JA KÄYTETYILLÄ TOIMISTOKALUSTEILLA

WWW.OFFISTORE.FI

VIINIKANKATU 45, 33800 TAMPERE

8 PAINO

TÄYDEN PALVELUN
TEKSTIILIPAINO
TAMPEREELTA

Meiltä saat painatukset
perinteisellä
silkkipainotekniikalla, sekä
erilaisilla siirtokuvilla.
Myös erikoispainatukset!
Valmistamme
kangasmerkkejä, ja saatavilla
on ompelimopalvelu.

040 125 0096

tuotanto@kasipaino.fi

www.kasipaino.fi

Kasipaino Oy

8paino

Ilman maalattuja pintoja
maailma olisi melko harmaa.

LINJATERÄS
POWDER COATING

Me maalaamme maailmasi.

Pulverimaalaus ja muut palvelut
www.linjateras.fi

NEKA PAINO

EST. 1982

📍 Golfkentäntie 4 | 33960 Pirkkala

@ nekapaino@nekapaino.fi

🌐 nekapaino.fi

Painotuotteet

Suurkuvatulosteet

Myymläratkaisut

Pakkausmateriaalit

Teippaustuotteet

Teollisuustuotteet

Tarratuotteet

Sisustusmateriaalit

NUORTEN TAITOLUISTELIJOIDEN ARKI VAATII PALJON

TEKSTI JA KUVA: Tero Aalto

Nuoren huippuluistelijan arki on vaativaa. Harjoituksia on kuukautena päivänä viikossa, monena päivänä kaksi kertaa, ja viikoittainen harjoitusmäärä nousee helposti noin 16 tuntiin. Kun tähän lisätään koulutyö ja palautuminen, vaatii arki tarkkaa ajankäyttöä. Läksyjä tehdään usein hallilla harjoitusten välissä, ja koulupäivien aikana on pystyttävä keskittymään tehokkaasti.

– Moni kamppailee sen kanssa, että haluaa olla hyvä sekä luistelussa että koulussa, Tapparan taitoluistelun päävalmentaja ja lajivastaava **Susanna Haarala** sanoo.

– Kokonaisuus on aika tiukka. Siinä täytyy osata aikatauluttaa oma elämänsä aika hyvin, että pystyy ennakoimaan kokeet ja aloittamaan ajoissa niihin lukemisen ja kaiken muun valmistautumisen.

Erityisesti yläkouluikä on monelle raskasta aikaa, sillä koulun aikatauluihin ei voi itse juuri vaikuttaa, kuten myöhemmin lukiossa mahdollisesti voi. Monet nuoret onnistuvat yhdistämään koulun ja urheilun hyvin, toisille kokonaisuus on raskaampaa.

– Keskimääräisesti urheilijat ovat hyviä keskittymään ja omaksumaan asioita nopeassa tahdissa. Urheiluharrastus on opettanut heille kurinalaisuutta ja kokemusta paineen sietämisestäkin. Sellaiset ominaisuudet auttavat tietysti myös kouluarjessa.

Haarala sanoo taitoluistelun olevan yksi maailman vaativimmista

lajeista, jossa harjoittelu aloitetaan yleensä jo hyvin nuorena. Tapparankin 12–15-vuotiaat nuortenmaajoukkuealaiset ovat treenanneet jo kymmenkunta vuotta hyvin sitoutuneesti ja määrätietoisesti. Myös ikähuippu lajissa saavutetaan jo aika nuorena iässä jo kahdenkymmenen ikävuoden tietämillä. Se ei välttämättä ole ideaalitalanne.

– Me haluttaisiin, että sitä ikähuippua lajissa saataisiin siirrettyä vähän eteenpäin, jotta meilläkin urheilijat pystyisivät ammattimaisemmin harjoittamaan sitä omaa huippuvaihettaan.

Luistelu tuo sopivasti rytmiä arkeen

Nuorten maajoukkueeseenkin kuuluvat Tapparan taitoluistelijat **Neea Haapala** ja **Minea Montonen** myöntävät, että välillä koulun ja urheilun yhteensovittamisessa pitää kiirettä.

– Sellaisia on usein, että illalla tulee myöhään treeneistä ja aamulla on kokeet, niin pitää etukäteen jo suunnitella, milloin ehtii lukea kokeisiin ja tehdä läksyt. Aina ei jaksaisi, mutta sitten vaan löytää hyvät tavat jaksaa tehdä kaikki, 9. luokkaa käyvä Minea kertoo.

– Esimerkiksi viime viikolla oltiin kisoissa Itävallassa, ja sitten viikonloppuna oli edessä kaikki viikon koulutyöt ryppäänä parille päivälle, 6.-luokkalainen Neea lisää.

Luistelijat eivät haluaisi joutua koulusta eikä luistelusta, mutta myöntävät joskus joutuvansa tekemään valinnan, että jompikumpi menee sillä hetkellä edelle. Silloin pitää asiat osata laittaa myös tärkeysjärjestykseen.

– SM-kisat vaikkapa voi sillä hetkellä mennä kouluhomman edelle, mutta sitten taas kun on tärkeä koe ja samaan aikaan vain harkkakisat, niin se koe menee edelle. Yleensä molemmat

mat pystyy kuitenkin hoitamaan ihan hyvin, vakuuttaa Minea.

Nuorten luistelijoiden mielestä arki on välillä haastavaa, mutta ei liian haastavaa. Jopa päinvastoin, he tykkäävät siitä, kuinka luisteluharrastus tuo rytmiä arkeenkin.

– Ei ainakaan tarvi miettiä, mitä tässä tekisin seuraavaksi. Koko ajan on tekemistä eikä tule tyhjiä hetkiä, Neea Haapala nauraa ja Minea Montonen on samaa mieltä. ●

Neea Haapala (oik.) ja Minea Montonen pitävät kiireisestä arjestaan: luistelu tuo rytmiä päiviin koulun ohella.

Tapparan juniorityötä tukemassa

JANICOL

JR
ANICOL RACING

Markkinointi
Apua

JOHA
Yrityksesi talouden turvana

janicol.fi | janicolracing.fi | markkinointiapua.fi | joha.fi

TAPPARAN TAITOLUISTELUSSA KULJETAAN MÄÄRÄTIETOISESTI KOHTI HUIPPUA

TEKSTI: Tero Aalto, KUVA: Tappara taitoluistelu

Tapparan taitoluistelussa tehdään määrätietoista työtä nuorten urheilijoiden kehittämiseksi, ja hyviä tuloksiakin on nähtävissä. Suomen Taitoluisteluliiton nuorten maajoukkueeseen kuuluu kaikkiaan 17 luistelijaa, joista peräti viisi on Tapparasta: **Julia Vähä-Ruohola**, **Aino Santaharju** ja **Minea Montonen** ovat juniorisarjassa sekä **Neea Haapala** ja **Seela Soini** noviisisarjassa. He ovat 12–15-vuotiaita, mutta heillä on jo takanaan jopa kymmenen vuotta tavoitteellista harjoittelua.

– Nuorten maajoukkue on yksi liiton kolmesta tukiryhmästä, joiden tehtävänä on auttaa lahjakkaita ja motivoituneita nuoria matkalla kohti huippu-urheilua, Tapparan taitoluistelun lajivastaava ja yksinluistelun päävalmentaja **Susanna Haarala** sanoo.

– Meille seurana viiden luistelijan edustus nuorten maajoukkueessa on myös mittari siitä, että valmennus ja arjen työ toimivat hyvin. Mitä useampi urheilija pääsee tukiryhmiin ja etenee niissä aina varsinaiseen maajoukkueeseen saakka, sitä paremmin seurassa ollaan onnistuttu urheilijoiden kehittämisessä.

Muutaman kerran vuodessa järjestettävillä maajoukkueleireillä nuoret pääsevät harjoittelemaan yhdessä muiden saman ikäisten huippuluistelijoiden kanssa eri puolilta Suomea. He näkevät, millä tasolla oma osaaminen ja harjoittelu on muihin verrattuna, ja saavat uusia virikkeitä maajoukkuevalmentajien ja vieraillevien asiantuntijoiden ohjauksessa ja antaessa palautetta. Tasovertailua muihin voi tehdä myös kilpailuissa, mutta maajoukkueuiminta antaa luistelijalle paljon muutakin.

– Yhteiset leirit tuovat myös ystäviä ja vertaistukea, joka on nuorelle urheilijalle tärkeää. Maajoukkueyhtymään pääseminen on nuorille todella innostavaa, Haarala muistuttaa.

Työ tehdään seuroissa

Pohjatyo maajoukkueen saavuttamiseksi tehdään tietysti seuroissa. Tapparassa luisteluryhmät muodostetaan taitotason mukaan, ja ryhmäharjoituksissa tehdään sekä yhteisiä asioita että yksilöllisiä harjoitteita. Vaikka jokaisella on oma harjoitussuunnitelmansa ja omat kehityskohteensa, ryhmässä harjoittelu tuo sparrin ja motivaatiota. Yksilö-lajissakaan kukaan ei kulje polkuaan yksin.

Ryhmästä toiseen siirtyminen on tärkeä vaihe urheilijan kehityksessä. Se on myös ainainen pohdinnan aihe,

ovatko kriteerit siirroille riittävän selkeät. Valmentajat arvioivat tietysti lajiosaamista, taitoja ja suoritusvarmuutta, mutta myös kokonaisuus pitää ottaa huomioon. Motivaatio, jaksaminen ja urheilijalle paras kehitysympäristö ovat yhtä tärkeitä asioita kuin lajitekniikan hallitseminenkin.

– Lähtökohtaisesti näkökulma siirtoihin on aina urheilijan omat tarpeet. Jos joku osaa jonkin taidon jo hyvin, hän etenee pidemmälle. Jos taas tarvitsee vielä vahvistusta perustaitoihin, hän harjoittelee niitä, Susanna Haarala sanoo.

– Jokainen luistelija on välillä ryhmänsä kärjessä ja välillä siinä roolissa, että oppivat muilta. Molemmat vaiheet ovat tärkeitä osia urheilijan kasvua. Haasteet kehittävät, mutta myös onnistumiset ja oman osaamisensa tiedostaminen vahvistavat itsetuntoa.

Kun seuratoiminnasta puhutaan, on hyvä muistaa myös kustannuserusteet. Toiminnan taloudellisen järkevyyden ja mielekkyyden vuoksi harjoitusryhmät on pidettävä tietyn kokoisina. Tällä kaudella esimerkiksi kilparyhmä 1:ssä on yhdeksän luistelijaa, mitä Haarala pitää aika keskimääräisenä, kun ryhmäkoko on vaihdellut kahdeksan ja yhdentoista välillä. Kilparyhmä 2 taas on tällä hetkellä normaalia suurempi. Ikäluokat vaihtelevat kuten kaikissa lasten ja nuorten urheilussa. Monesti harrastusinnostusta nostamassa ovat myös esikuvat.

– Siihen me Tapparassa halutaan jatkovat kiinnittää vielä enemmän huomiota, että meillä ne esikuvat myöskin näkyisivät oman seuran nuoremmille luisteluilijoille, Haarala sanoo.

Tappara kuuluu jo nyt Suomen suurimpiin ja menestyneimpiin taitoluistelu-seuroihin, jolla on runsaasti edustajia SM-kilpailuissa ja eri tukiryhmissä. Tulevaisuudessa tavoitteena on saada yhä useampi urheilija myös aikuisten maajoukkueen tasolle ja kansainvälisiin kilpailuihin. Tappara haluaa profiloitua kilpaurheiluseuraksi unohtamatta kuitenkaan laaja-alaisia harrastusmahdollisuuksia eri tasoille luisteluilijoille. Seura haluaa olla suuri toimija alallaan ja on edelleen valmis laajentumaan.

Viisi päätoimista yksinluisteluvalmentajaa

Lajivastaavana Susanna Haarala on hyvillään kehittyvistä olosuhteista. Elinvoimaisena jääurheilutoimijana Tappara on saanut viime vuosien

Kuvassa vasemmalta: Julia Vähä-Ruohola, Minea Montonen, Aino Santaharju, päävalmentaja Susanna Haarala, Neea Haapala ja Seela Soini.

aikana aikaiseksi paljon kehitystä tälläkin puolella.

– Meillä on Tampereella melko hyvät jääolosuhteet, jäävuoroja jaetaan suunnitelmallisesti yhdessä jääkiekon rinnalla, ja seura tekee tiivistä yhteistyötä Tampereen kaupungin ja muiden jääurheilutoimijoiden kanssa, Haarala kiittelee.

– Myös valmennuspuolta on kehitetty jatkuvasti, ja tällä hetkellä Tapparalla on yksinluistelun puolella viisi päätoimista valmentajaa, jotka vastaavat toiminnasta ihan lasten liikunnan ja urheilun puolelta asti.

Haarala kertoo valmennustoiminnan erikoispiirteeksi sen, että päätoimiset valmentajat vastaavat kaikista valmennuksen tasoista aina alkeisryhmistä seuran korkeimpiin kilparyhmiin asti. Vastuuryhmät ja -alueet ovat olemassa, mutta ne eivät toimi toisistaan erillisinä yksikköinä kuten monessa muussa lajissa esimerkiksi eri ikäluokkien joukkueet. Taitolajissa on tärkeää, että päätoimiset valmen-

tajat voivat olla samassa ympäristössä päivän aikana, jotta kokonaisuus toimii ja työpanoksesta saadaan kaikki irti. Toiminta on hyvin suunnitelmallista ja ammattimaista.

Joulukuun puolivälissä Lahdessa luisteltiin taitoluistelun SM-kisat. Tapparalla oli kaksi edustajaa naisten seniorisarjassa ja viisi juniorisarjassa. Päävalmentaja Haarala on tyytyväinen kisojen antiin.

– Tiedettiin, että ihan kärkisijoja ei vielä kolkutella kummassakaan sarjassa, mutta meidän urheilijat ovat hyvällä tasolla ja heidän aikansa on tulossa. Tärkeintä on, että kauden yhdessä tärkeimmistä kisoista pystyy omaan maksimiinsa.

Tapparan taitoluistelun tulevaisuus näyttää lupaavalta. Kaikki menestys ei näy heti palkintopalleilla, mutta työtä tehdään pitkäjänteisesti ja ammattimaisesti. Se on ainoa tie päästä huipulle. ●

LUISTELUN ILO SYNTYY TURVALLISESTA ILMAPIIRISTÄ - HANNA KIVINIEMI INNOSTAA TAPPARAN NUORIA LUISTELIJOITA

TEKSTI: Tero Aalto, KUVA: Tappara taitoluistelu

Valmentaja Hanna Kiviniemi korostaa kannustavan ja innostavan harjoitusilmapiirin merkitystä lasten oppimisessa.

Hanna Kiviniemi ei oman taitoluistelu-uransa aikana ajatellut ryhtyä valmentajaksi. Hän aloitti luistelun Tapparassa nelivuotiaana ja pitkän rupeaman jälkeen päätti oman kilpauransa 23-vuotiaana SM-tasolle ja maajoukkueeseen yltäneenä urheilijana. Nyt hän kuitenkin toimii jo kuudetta vuotta kaukalossa ja sen laidalla valmentajana ohjaamassa seuraavia sukupolvia eteenpäin.

– Kun oma ura päättyi ja tuli se aika että pitäisi luopua taitoluistelusta, niin aloin ajatella asiaa uudelleen ja tuntui luontevalta jatkaa lajin parissa valmentajana. Taitoluistelu on ollut niin iso osa elämää, Hanna kertoo.

Tällä hetkellä Hanna toimii Tapparan Taiturit-ryhmän valmentajana. Luistelukoulusta aloittaneiden harrastajien polku on siinä vaiheessa kulkenut jo pari porrasta eteenpäin,

osa on siirtynyt muodostelmaluistelun puolelle ja osa jatkanut yksinluistelun alkeisryhmissä seuraavalle tasolle.

Taiturit-ryhmässä harjoittelee vuosittain noin 18 lasta, iältään 5–8-vuotiaita. Kyseessä on vaihe, jossa harjoittelu alkaa muuttua tavoitteellisemmaksi ja osa lapsista ottaa ensiaskeleitaan myös kilpailamisen suuntaan.

Lapsilähtöisyys kaiken perustana

Vaikka harjoituksia on jo viisi kertaa viikossa ja sekä jää- että oheisharjoittelu kuuluvat jokapäiväiseen ohjelmaan, Hannan valmennusfilosofia nojaa vahvasti lapsilähtöisyyteen. Motivaatiolla ja lapsen omalla halulla on suuri merkitys. Päättävö-

Tapparassa on saada lapsia innostumaan lajista.

– Meidän isoin asia on, että täällä on turvallista oppia ja että lapsia kannustetaan. Innostus syntyy leikistä ja onnistumisen kokemuksista, Hanna sanoo.

Harjoittelu on suunnitelmallista ja tavoitteellista. Siitä vastaavat liikunnan alan ja kasvatustieteen ammattilaiset, jotka huomioivat lasten liikunnalliset kehitystarpeet ja yksilöllisen etenemisen.

Tavoitteena on, että lapselle jää tunne siitä, että harjoituksiin oli kiva tulla ja siellä oppi jotain uutta. Sen jälkeen on taas aikaa leikkiin ja muuhun elämään.

Monipuolinen harjoittelu tukee kokonaiskehitystä

Jääharjoituksissa opetellaan monipuolisesti taitoluistelun perustaitoja ja -tekniikoita. Kaikki eivät luonnollisesti osaa samoja asioita vielä yhtä hyvin, mutta taitotason mukaan muodostetuissa pienryhmissä harjoitellaan samoja asioita, mutta eri tasoisilla variaatioilla.

– Meillä on valmennuksessa käytössä taitokortti, jonka avulla pystytään seuraamaan, miten luistelija kehittyi eri osa-alueilla. Siitä nähdään esimerkiksi kehitystarpeita, mitä harjoitella, Hanna Kiviniemi kertoo

Taiturien arkeen kuuluu muutakin kuin jääharjoittelua. Oheisharjoitukseen kuuluu mm. tanssia, liikkuvuutta, lajiharjoittelua ja fyysisten ominaisuuksien kehittämistä. Hanna näkee valmennuksen myös kasvatustyönä.

– Tämä ei ole vain tekniikan opettamista. Taidon lisäksi taitoluistelussa opitaan pitkäjänteisyyttä, kunalaisuutta, paineensietokykyä ja ryhmätöitä. Ylipäättään lasten liikunnassa tärkeää on muistaa monipuolisuus ja ilo.

Matalalla kynnyksellä kokeilemaan

Esikuvatkin vaikuttavat lasten harrastusinnostukseen. Nuoremmat harrastajat ihastelevat isompien luistelijoiden taituruutta ja haluavat tulla yhtä hyväksi ja taitaviksi. Tapparassa pie-

nimmille luisteliijoille riittää hyviä esimerkin näyttäjiä.

– Pienet luistelijat näkevät isompien luistelijoiden harjoituksia, kun saapuvat omiin harjoituksiinsa. He saavat ihastella isompien taitoja ja unelmoida siitä, että heistäkin voi tulla taitavia luisteliijoita ahkeralla harjoittelulla, Hanna Kiviniemi sanoo.

Hän nostaa esiin myös haasteen, joka koskettaa monia urheilulajeja: harrastamisen hinta. Perheiden taloudellinen tilanne vaikuttaa yhä useammin siihen, mitä lapset voivat harrastaa.

Siksi Tapparassa pyritään madaltamaan kynnystä tulla mukaan tarjoamalla mm. ilmaisia tutustumiskertoja. Luistelukouluun voi tulla vapaasti kokeilemaan ilman sitoutumista kaikkien tuleviinkin kertoihin. Ja vaikka kilpaluisteluharrastus ei olisi mahdollista, perheitä kannustetaan hyödyntämään yhteiset liikuntamahdollisuudet.

– Sorsapuistossa on mahtava ulkojää, ja onhan niitä muuallakin. Niillä voi käydä koko perheen voimin. Muutenkin kaikki liikkuminen ja vaikka kiipeileminen on lapselle ja hänen motoristen taitojensa kehitymiselle hyvin tärkeää.

Jatkoa valmennusuralle

Tapparan Taiturien valmentaja Hanna Kiviniemi haluaa kehittää itseään valmentajana. Hän on nyt suorittanut Taitoluisteluliiton jatkotason koulutuksen eli on ”kakkostasolla”, mutta tavoitteena on suorittaa valmentajan ammattitutkinto ja edetä Taitoluisteluliiton koulutuspolulla syventävälle eli ”kolmostasolle”.

Valmentajuus tuntuu luonnolliselta jatkolta.

– On ollut ihanaa saada rakkaasta lajista ammatti, ja päästä työskentelemään näiden pienten lasten ja välillä isompienkin kanssa, Hanna sanoo.

– Ennen kaikkea haluan olla innostava ja kannustava valmentaja. Valmentajana on erityisen palkitsevaa nähdä, kun kipinä syttyy pienessä luistelijassa. ●

Maku
KITCHEN LIFE

Hyvä maku
ei synny
sattumalta.

Laadukkaat ja toimivat
tuotteet ruoanlaittoon,
kattaukseen ja säilytykseen.

 @makukitchenlife

 @makukitchenlife

 makukitchen.com

5 8 10 14 P

0 1 3 5 8 10 14 P

KOUKUTU GRILLAUKSEEN

KOKO VALIKOIMA JA GRILLAUSVINKIT

mustang-grill.com

   @mustanggrill

MUODOSTELMALUISTELUOHJELMA SYNTYY KUUKAUSIEN LUOVASSA PROSESSISSA

TEKSTI: Tero Aalto, KUVA: Tappara taitoluistelu

Muodostelmaluistelun kilpailuohjelma kestää jäällä vain muutamman minuutin, mutta sen suunnittelu ja rakentaminen alkaa jo kuukausia ennen kilpailukauden alkua. Ohjelma saattaa saada alkunsa tai inspiraationsa lähes mistä tahansa, mutta muokkautuu visiosta valmiiksi kokonaisuudeksi vahvassa luovassa prosessissa, joka yhdistää musiikin, koreografian, esiintymisasujen visuaalisuuden, urheilulliset vaatimukset ja joukkueen persoonallisuuden.

– Idea voi tulla tosiaan ihan mistä tahansa, valmentajat **Jenna Orreveläinen** ja **Sara Tuhkanen** kertovat. – Se voi olla musiikki, elokuva tai kirja, tai joku visuaalinen ajatus tai vaikka pukukangas. Ainoa rajoius on mielikuvitus.

Jokaiselle kaudelle tehtävän uuden luisteluhjelman tekeminen käynnistyy jo keväällä pian edellisen kauden päätyttyä. Ennen varsinaista koreografiatyötä valmentajilla on oltava jonkinlainen visio siitä, millaista tarinaa tai tunnelmaa tulevalla kaudella halutaan välittää. Kokonaisuudessa

täytyy ottaa huomioon myös joukkue ja sen luistelijat

Jokaisella ohjelmalla on oma ydin-teemansa, mutta toteutustapa riippuu aina myös joukkueesta. Luistelijoiden persoonat, vahvuudet ja luistelu-tyyli vaikuttavat merkittävästi siihen, millainen kokonaisuus lopulta rakennetaan.

– Me mietitään aina, millainen joukkue meillä on ja mikä heille sopii. Se määrittää tosi paljon sitä, millainen ohjelmasta tulee, Jenna sanoo.

Tiimityö muuttaa luovaa prosessia

Valmentajat Sara ja Jenna ovat aikaisemmin tehneet luisteluhjelmata yksin, mutta nyt on ensimmäinen vuosi, kun he työskentelevät tiiviisti parina. Muutos on iso, sillä kumpikin on toiminut valmentajana ja ohjelmien tekijänä jo pitkään: Sara kahdeksan vuotta ja Jenna jo 13 vuotta.

Kumpikin sanoo, että yhteistyö on ollut erittäin piristävää muutos.

– Me haastetaan toistemme ajattelua koko ajan, Sara sanoo.

– Yksin tehtynä kokonaisuus ei välttämättä olisi juuri tällainen, Jenna komppaa.

Yhdessä tekeminen kulkee läpi koko prosessin ideoista ja pukujen suunnittelusta musiikin kokoamiseen ja ohjelman rakentamiseen saakka

Varsinaisia erimielisyyksiä ei ole ollut, mutta näkökulmia on pitänyt sovittaa yhteiseksi näkemykseksi. Prosessi on ollut erilainen verrattuna siihen, että päätökset olisi tehty yksin. Lopputuloskin, eli yhdessä tehty ohjelma, näyttää väistämättä erilaiselta kuin yksin suunniteltu.

Harjoittelu alkaa jo ennen jäätä

Ohjelmakoreografiaa ei rakenneta pelkästään jäällä. Suuri osa liikkeistä ja ilmaisusta harjoitellaan ensin peilialissa, jossa hiotaan käsien asentoja, ilmeitä ja liikkeiden tarkkuutta.

– Ihan jo luomisprosessissa tehdään paljon kuivalla. Katsotaan

käsien asentoja, katseita ja ilmeitä ennen kuin mennään jäälle, valmentajat kuvaavat.

Lyhytohjelmassa pakollisten elementtien välisille siirtymille ei jää valtavasti tilaa, mutta vapaaohjelmassa on mahdollisuus luoda väleihin myös erilaisia elementtejä. Varsinkin nämä vapaaohjelman erilaiset temput, esimerkiksi nostot tai hyppy, vaativat harjoittelua salissa ennen kuin siirrytään viemään niitä käytäntöön jäällä.

Kilpailukausi alkaa lokakuussa ja kestää maaliskuulle. Yhtä ohjelmaa esitetään tavallisesti seitsemän kertaa. Ensimmäisen kilpailun ja kauden päätöskilpailun välillä erot voivat olla merkittäviäkin, sillä tekemisen varmuus ja yksilöiden osaaminen kehittyvät koko ajan kauden aikana.

– Toivottavasti se muutos on iso! Elementit tarkentuvat, vauhti kasvaa, ja lisäksi esiintyminen ja tulkinta korostuu kauden aikana tosi paljon.

Vaativa mutta palkitseva arki

Muodostelmaluistelijan arki on intensiivistä: harjoituksia on useita tunteja päivässä ja jopa kuutena päivänä viikossa. Samalla nuoret urheilijat käyvät koulua ja rakentavat tulevaisuuttaan.

Valmentajat seuraavat tarkasti urheilijoiden jaksamista ja tekevät tarvittaessa muutoksia harjoitteluun.

– Jos näyttää siltä, että jollain ei ole kaikki kunnossa, yritetään ottaa siitä koppi ja tarvittaessa keventää harjoittelua. Tavoitteena on, että urheilu ja muu elämä pysyvät tasapainossa, he kertovat.

Valmentajien mukaan suurin motivaatiotekijä on kuitenkin rakkaus lajiin. Pitkä harjoitteluprosessi, lukuisat harjoitustunnit ja kilpailukauden paineet kantavat, kun joukkue pääsee lopulta esittämään valmiin ohjelman yleisön edessä.

Kun kilpailussa nähdään muutamman minuutin mittainen esitys, sen taustalla on kuukausien ideointi, suunnittelu, sovittelu ja hiominen – yhteinen prosessi, jossa visio muuttuu vähitellen valmiiksi esitykseksi jäällä. ●

SM-juniorijoukkue FireBlades Hakametsän jäähallissa.

Muodostelmaluistelussa esiintymisasu on paljon enemmän kuin pelkkä kilpailupuku. Sen suunnittelu alkaa jo varhaisessa vaiheessa, usein samaan aikaan kun ohjelman teema ja visuaalinen ilme alkavat hahmottua.

Pirjo Grönlundin PG-Pukine Oy on tehnyt Tapparalan muodostelmaluistelun esiintymisasut kuuden vuoden ajan. Parhaimpina vuotena esiintymisasuja oli tehtävänä 270, ja tällä hetkellä vuosittain tarvitaan noin 200 asua useille eri joukkueille. Sellaisia määriä mittauksineen ja sovituksineen ei tehdä ihan hetkessä, joten homma pitää saada käyntiin jo samoihin aikoihin kuin koko muukin ohjelman suunnittelu.

– Pukujen suhteen mennään kahdessa syklissä. Toukokuussa suunnitteluvaiheessa minä hiillostan valmentajia, että saadaan sovittua se asukokonaisuus ja pääsen tekemisprosessin. Sitten myöhemmin kesällä tilanne kääntyykin niin päin, että he hiillostavat minua, että joskus alkaa puvut olla valmiita, pukutekijä Pirjo nauraa.

Esiintymisasussa yhdistyvät näyttävyyden ja käytännöllisyys. Sen täytyy kestää vauhdikkaat liikkeet, pysyä hyvin päällä ja tuntua urheilijasta mukavalta. Paras suoritus syntyy, kun urheilijalla on hyvä olla eikä hänen tarvitse murehtia esiintymisasunsaakaan takia.

Aina prosessi ei myöskään kulje suoraviivaisesti. Luisteluhjelman kokonaisuuden tarkentuessa asujenkin yksityiskohdat, värit tai koko mallikin saattavat muuttua. Tehdään useita mallipukuja ja kokeillaan ennen kuin tehdään päätöksiä. Luistelijoilla itselläänkin on luonnollisesti mielipiteitä tulevista asuistaan. Silti joskus ensimmäinen valmis versio ei vain tunnu oikealta, vaikka se olisi toteutettu täysin suunnitelman mukaan.

– Saatetaan huomata, että jäähällin valoissa siellä varsinaisessa esiintymispaikassa se valmis puku ei olekaan sitä mitä ajateltiin, ja sitten lähdetään muokkaamaan uudelleen, Pirjo Grönlund kertoo. – Tietysti välillä natsaa myös ihan kerrasta.

Muodostelmaluisteluvalmentajat

Sara Tuhkanen ja Jenna Orrevetäläinen kiittelevät, että kaikenlaisista säädöistä ja viime hetken muutoksista huolimatta puvut ovat lopulta aina sitä mitä ollaan toivottukin. Lopullinen ilme viimeistellään koristelemalla puvut strasseilla ja yksityiskohdilla.

Kilpailukauden aikana pukuja joudutaan tietysti myös huoltamaan ja korjaamaan, mutta loppujen lopuksi yllättävänkin vähän.

– Tänä talvena on kaksi revennyttä helmaa korjattu, mutta ei mitään muuta, Pirjo sanoo.

Vaikka muodostelmaluistelussa esiintymisasuja ei kilpailuissa arvostella erikseen, niiden merkitys on suuri. Ne täydentävät ohjelman visuaalisen ilmeen, vahvistavat joukkueen yhtenäisyyttä ja vaikuttavat myös urheilijoiden itsevarmuuteen. Asut ovat niin oleellinen osa kokonaisuutta, että esitysikin jää vajaaksi, mikäli niihin ei ole panostettu. Siksi Tapparassakin käytetään paljon aikaa ja vaivaa, että sekin puoli on kunnossa. ●

Taratest

TAPPARAN VIRALLISET VARUSTEKUMPPANIT

TEAM
SPORTIA®10

WARRIOR®
BREAKTHROUGH

TAPPARAN JUNIORIKIEKKO- JA TRITOLUISTELUTOIMINTAA, KASVUA JA KEHITTYMISTÄ TUKESSA

**OP PIRKANMAA
PIHLAJALINNA
K-CITYMARKET TURTOLA
K-RYHMÄ
WARRIOR HOCKEY
TEAM SPORTIA 10
TILAUSLIIKENNE RANTALA
KASIPAINO
PANCHO VILLA
MAINOSTOIMISTO BNW
NEKAPAINO**

**LÄHISIIVOUS
LYYTI
AAMULEHTI
MAINOSTOIMISTO SEMIO
KIAKKORADIO
TARATEST
OFFISTORE
JANICOL
INSTA GROUP
WISENETWORK
LINJATERÄS**

